

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٢٧٣٧٩

دانشگاه علم و صنعت ایران

دانشکده کامپیوتر

پیاده سازی ارتباط شبکه های انتقال داده

بر اساس سیستم سیگنالینگ شماره ۷

: ۵۰۹۷

حسین صباحیان بیدگلی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته مهندسی کامپیوتر

(معماری سیستم های کامپیوتری)

استاد راهنما: دکتر مرتضی آنالویی

تابستان ۱۳۷۸

۲۷۳۷۹

چکیده

در این پژوهه سعی شده ضمن شناسایی ساختار و بررسی عملکرد سیستم سیگنالینگ شماره ۷ و بخش‌های مختلف آن، بطور جزئی تر به بخش کاربری ISUP که ارائه کننده سرویس‌های ISDN می‌باشد پرداخته شود. انواع مختلف پیغام، فرمت آنها و روالهای مختلف در این بخش از استاندارد SS7 مورد بررسی قرار گرفته و نهایتاً با انتخاب پیغامها و روالهای لازم، عملیات برقراری و قطع ارتباط برای انتقال انواع داده پیاده سازی شود. در این پژوهه سعی شده است با پرهیز از درگیری با پیچیدگی‌های مربوط به عملیات لایه‌های مختلف و حالات خاص و با پیاده سازی فانکشنال روالها زمینه برای رسیدن هر چه سریعتر به اهداف پیاده سازی فراهم شود. پیاده سازی بكمک یک سخت افزار مناسب و نرم افزاری که به زبان C نوشته شده است انجام شده است. این روش بدلیل سادگی نصب و راه اندازی و نیاز به تجهیزات کم و قابلیت جابجایی روش مناسبی برای تست و پیاده سازی اولیه سیگنالینگ شماره ۷ در مراکز علمی و دانشگاهی می‌باشد. از طرفی امکان انتقال نرم افزارهای پیاده سازی و آزمایش شده به سیستمهای مخابراتی که از قطعه مشابه استفاده کرده اند خواهد بود از این طریق میتوان بسیاری از سیستمهای تلفن دیجیتال را که از روش CAS استفاده می‌کنند به CCS7 مجهر نمود.

۱ مقدمه
۳ فصل اول : مروری بر سیستم سیگنالینگ شماره ۷
۷ فصل دوم : بررسی ایجاد ارتباط با بهره گیری از ISUP
۷ ۲-۱) ISDN تعریف
۷ ۲-۱-۱) تعریف سرویس های ISDN
۸ ۲-۱-۲) انواع سرویس های ISDN
۹ ۲-۲) بخش کاربری ISDN
۹ ۲-۲-۱) روالهای پایه (Basic Procedures)
۹ ۲-۲-۲) متدهای سیگنالینگ در ISUP
۱۰ ۲-۲-۳) پیغام های سیگنالینگ مربوط به ISUP
۱۰ ۲-۲-۳-۱) پیغام تکمیل آدرس (ACM)
۱۰ ۲-۲-۳-۲) پیغام پاسخ (ANM)
۱۰ ۲-۲-۳-۳) پیغام بلوکه (BLO)
۱۰ ۲-۲-۳-۴) پیغام تصدیق بلوکه (BLA)
۱۱ ۲-۲-۳-۵) پیغام پیشرفت کار تماس (CPG)
۱۱ ۲-۲-۳-۶) پیغام اتصال (CON)
۱۱ ۲-۲-۳-۷) پیغام تقاضای چک مداوم (CCR)
۱۱ ۲-۲-۳-۸) پیغام آدرس اولیه (IAM)
۱۱ ۲-۲-۳-۹) پیغام تکمیل قطع ارتباط (RLC)
۱۱ ۲-۲-۳-۱۰) پیغام قطع ارتباط (REL)
۱۱ ۲-۲-۳-۱۱) پیغام ریست مدار (RSC)
۱۲ ۲-۲-۳-۱۲) پیغام قطعه بندی شده (SGM)
۱۲ ۲-۲-۳-۱۳) پیغام مابقی آدرس (SAM)
۱۲ ۲-۴) فرمت عمومی پیغامهای ISUP
۱۲ ۲-۴-۱) فیلد هشت بیتی اطلاعات سرویس (SIO)
۱۲ ۲-۴-۲) فیلد اطلاعات سیگنالینگ (SIF)

۱۴	بر حسب مسیریابی (Routing Label) (۲-۲-۴-۳)
۱۵	کد مشخصه مدار (Circuit Identification Code) (۲-۲-۴-۴)
۱۵	کد نوع پیغام (Message Type Code) (۲-۲-۴-۵)
۱۷	اصول فرمت بندي پیغامها (۲-۲-۴-۶)
۱۷	بخش اجباری با طول ثابت (The Mandatory Fixed Part) (۲-۲-۴-۷)
۱۸	بخش اجباری با طول متغیر (The Mandatory Variable Part) (۲-۲-۴-۸)
۱۸	بخش پارامترهای اختیاری (Optional Part) (۲-۲-۴-۹)
۱۸	بایت انتهایی پارامتر های اختیاری (۲-۲-۴-۱۰)
۱۸	ترتیب ارسال (۲-۲-۴-۱۱)
۱۸	کد گذاری اشاره گرها (۲-۲-۴-۱۲)
۱۹	برخی پیغامهای ISUP و کدهای آنها (۲-۲-۵)
۲۲	روالهای سیگنالینگ ISUP برای کنترل ارتباط پایه (۲-۲-۶)
۲۲	انواع Exchange ها (۲-۲-۶-۱)
۲۳	برقراری موفقیت آمیز یک ارتباط پایه (۲-۲-۶-۲)
۲۷	برقراری ناموفق ارتباط (۲-۲-۶-۳)
۲۷	برقراری ارتباط بروش Overlap Operation (۲-۲-۶-۳)
۲۸	شماره مشترک شروع کننده تماس (۲-۲-۶-۴)
۲۸	پیغامهای CON ACM (۲-۲-۶-۵)
۲۹	Call Progress پیغام (۲-۲-۶-۶)
۲۹	Answer پیغام (۲-۲-۶-۷)
۲۹	بازگشت پاسخ از ترمینال های خود کار (۲-۲-۶-۸)
۳۰	قطعه بندي ساده (۲-۲-۶-۹)
۳۵	فصل سوم : پیاده سازی ایجاد ارتباط با بهره گیری از ISUP (۲-۳)
۳۵	E1 حامل (۳-۱)
۳۶	۳-۲) تهیه سخت افزار مناسب
۳۷	۳-۲-۱) انتخاب قطعه MT9075
۳۷	۳-۲-۲) دلایل استفاده برد MEB9075
۳۸	۳-۲-۳) شناسایی و بکارگیری قابلیت های برد MEB9075

٤٠ فرمت دستورات ١-٣-٢-٣-١
٤١ VT-100 (١-٣-٢-٣-٢) استاندارد
٤١ شرح نرم افزار نوشته شده ٤-٣)
٤٢ زیر برنامه initial_com() (١-٤-٣)
٤٢ زیر برنامه wait_until_data_ready() (١-٤-٤)
٤٣ زیر برنامه wait_until_buffer_empty() (١-٤-٥)
٤٣ زیر برنامه send_command(char *command) (١-٤-٦)
٤٣ زیر برنامه get_response(char *response) (١-٤-٧)
٤٣ زیر برنامه send_command_get_response() (١-٤-٨)
٤٣ زیر برنامه get_receiveed_message() (١-٤-٩)
٤٤ زیر برنامه put_transmit_message() (١-٤-١٠)
٤٥ زیر برنامه call_setup() (١-٤-١١)
٤٦ زیر برنامه call_release() (١-٤-١٢)
٥٠ برنامه اصلی main() (١-٤-١٣)
٥٠ انتخاب حرف I (١-٤-١٤)
٥٠ انتخاب حرف F (١-٤-١٥)
٥٠ انتخاب حرف T (١-٤-١٦)
٥١ انتخاب حرف R (١-٤-١٧)
٥١ انتخاب حرف S (١-٤-١٨)
٥١ انتخاب حرف E (١-٤-١٩)
٥١ انتخاب کلید <Esc> (١-٤-٢٠)
٥٢ فصل چهارم : نتیجه گیری
٥٥ ضمیمه الف) : شرح قطعه MT9075
٥٦ الف-١) ایترفیس PCM 30
٥٧ الف-٢) همترازی فریم پایه
٥٩ الف-٣) مالتی فریمینگ CRC-4
٥٩ الف-٤) مالتی فریمینگ سیگنالینگ CAS
٦٠ الف-٥) دسترسی به MT9075 و کنترل آن
٦٠ الف-٥-١) دسترسی به رجیسترها

الف-۵) شریانهای ST-BUS	۶۰
الف-۶) عملیات ریست	۶۱
الف-۷) عملیات لینک داده	۶۲
الف-۷-۱) اسلات زمانی صفر	۶۲
الف-۷-۲) اسلات زمانی ۱۶	۶۲
الف-۸) های موجود در قطعه MT9075	۶۲
الف-۸-۱) HDLC0	۶۳
الف-۸-۲) HDLC1	۶۳
الف-۸-۳) مروری بر HDLC	۶۳
الف-۸-۴) ساختار پیغام در HDLC	۶۴
الف-۸-۵) شفافیت داده	۶۴
الف-۸-۶) فریمهاي خراب	۶۵
الف-۸-۷) توصیف عملیاتی HDLC	۶۶
الف-۸-۸) فرستنده HDLC	۶۶
الف-۸-۹) دریافت کننده HDLC	۶۸
الف-۹) الگوریتم فریمینگ	۷۰
ضمیمه ب) : شرح بورد MEB9075	۷۱
ضمیمه ج) : لیست برنامه نرم افزار پیاده سازی CCS7	۷۵
کلمات اختصاری	۸۷
فهرست مراجع	۸۹

فهرست شکلها و جداول

صفحه	مرجع	شرح	شماره
۵	[8]	فرمت واحدهای خبری	شكل ۱-۱)
۱۲	[14]	فرمت فیلد SIO	شكل ۱-۲)
۱۴	[14]	ساختار برچسب مسیردهی	شكل ۲-۲)
۱۵	[15]	فرمت فیلد CIC	شكل ۲-۳)
۱۷	[15]	فرمت عمومی انواع پیغام در ISUP	شكل ۲-۴)
۳۱	[16]	نمودار روش En bloc برای برقراری ارتباط	شكل ۲-۵)
۳۲	[16]	نمودار روش Overlap برای برقراری ارتباط	شكل ۲-۶)
۳۳	[16]	نمودار عملیات برقراری ارتباط شامل پیغام طویل	شكل ۲-۷)
۳۴	[16]	نمودار عملیات قطع ارتباط	شكل ۲-۸)
۳۸	[19]	بورد MEB9075	شكل ۳-۱)
۴۴	[]	فلوچارت زیربرنامه get_received_message()	شكل ۳-۲)
۴۵	[]	فلوچارت زیربرنامه put_transmit_message()	شكل ۳-۳)
۴۷	[]	فلوچارت زیربرنامه call_setup()	شكل ۳-۴)
۴۹	[]	فلوچارت زیربرنامه call_release()	شكل ۳-۵)
۵۶	[18]	فرمت PCM 30	شكل الف-۱)
۷۲	[22]	بلوک دیاگرام بورد MEB9075	شكل ب-۱)
۱۶	[15]	کد انواع پیغام	جدول ۱-۲)
۱۹	[15]	فرمت پیغام ACM	جدول ۲-۲)
۲۰	[15]	فرمت پیغام IAM	جدول ۲-۳)
۲۱	[15]	فرمت پیغام ANM	جدول ۲-۴)
۲۱	[15]	فرمت پیغام REL	جدول ۲-۵)
۲۲	[15]	فرمت پیغام RLC	جدول ۲-۶)
۲۲	[24]	فرمت پیغام SAM	جدول ۲-۷)
۵۷	[18]	رابطه کانالها و بازه های زمانی	جدول الف-۱)
۵۸	[18]	ساختار FAS و NFAS	جدول الف-۲)
۶۱	[18]	خلاصه رجیسترها MT9075	جدول الف-۳)
۶۱	[18]	عملیات ریست	جدول الف-۴)
۶۴	[18]	ساختار پیغام در HDLC	جدول الف-۵)

مقدمه :

جهت برقراری ، سرپرستی و قطع ارتباطات در شبکه های مخابراتی نیاز به تبادل اطلاعاتی است که به آن سیگنالینگ گویند. تاکنون استانداردهای متعددی توسط CCITT ارائه شده است که سیگنالینگ شماره ۷ (SS7) از مهمترین و پیچیده ترین آنهاست. SS7 آخرین سری از استانداردهای سیگنالینگ شبکه است که گامی انقلابی در جهت تکامل سیستمهای سیگنالینگ محسوب می شود. پیشرفت‌های آن در موضوع انتقال داده ، انعطاف پذیری آن در پشتیبانی سرویس‌های جدید مورد نیاز و ساختار لایه ای آن ، آن را از سایر استانداردهای موجود تمایز ساخته است. SS7 از دو بخش عمدۀ تشکیل شده است. بخش انتقال پیغام (یا MTP) و بخش کاربردهای مختلف (یا User Part). MTP که سه لایه پائین از ساختار چهار لایه ای را شامل میشود وظیفه انتقال مطمئن پیغام‌های لایه ۴ را بر عهده دارد. در SS7 سه کاربرد مختلف تلفن، داده و ISDN ، در قالب سه بخش کاربری بنامهای TUP و DUP و ISUP تعریف شده است که هر سه آنها برای انتقال پیغام‌های خود از MTP سرویس می گیرند. از میان این بخش‌های کاربری ، ISUP رویه تقریباً واحدی برای انتقال انواع داده ارائه کرده و دو بخش کاربری دیگر را نیز پوشش می دهد. پیاده سازی ISUP در شبکه های مخابراتی آنها را قادر به ارائه سرویس‌های مختلف انتقال انواع داده می نماید. هدف عمدۀ این پروژه پیاده سازی بخشی از ISUP است جهت که برقراری و قطع ارتباط بکار می‌رود. پیاده سازی با استفاده از نرم افزاری به زبان C و یک سخت افزار مناسب صورت گرفته است.

در پی انتشار SS7 در سال ۱۹۸۱ توسط CCITT بسیاری از شرکتهای تلفنی منطقه ای و جهانی اقدام با پیاده سازی این استاندارد نمودند. در کشور مانیز مرکز تحقیقات مخابرات ایران فعالیتهای مستمر و طولانی را با هدف پیاده سازی این سیستم انجام داده است. بدیهی است موفقیت در پیاده سازی و بکارگیری کلیه قابلیتهای این استاندارد میتواند تحولات مطلوبی در سیستم مخابراتی کشور بوجود آورد. در این مرکز سعی شده است علاوه بر بکار گرفتن نیروهای متخصص در داخل مرکز با تعریف

پروژه های دانشجویی از نیروهای فعال دانشگاهی نیز در جهت پیشبرد این هدف استفاده شود که از آن جمله می توان به پروژه هایی که با عنوانی:

"طراحی و ساخت سیستم شماره ۷ توصیه شده توسط CCITT" در سال ۶۶ [1]

"طراحی و پیاده سازی TUP در شبکه سیستم سیگنالینگ شماره ۷" در سال ۷۳ [2]

"طراحی و پیاده سازی MTP در سیستم سیگنالینگ شماره ۷" در سال ۷۴ [3]

و مقاله "طراحی و پیاده سازی SCCP در سیگنالینگ شماره ۷" در سال ۷۶ [4]

اشاره کرد. نکته ای که در برخی پروژه های فوق به چشم می خورد استفاده از قطعات قدیمی در بخش پیاده سازی آنهاست در این پروژه سعی شده است با استفاده از تراشه جدید با استفاده از سخت افزار مناسب بخشی از ISUP که مربوط به برقراری و قطع ارتباط است پیاده سازی شود.

این پایان نامه شامل چهار فصل می باشد در فصل اول سیستم سیگنالینگ شماره ۷ بطور اجمالی معرفی می شود. در فصل دوم به بررسی روالها و پیغامهای مورد نیاز جهت ایجاد ارتباط پایه مناسب برای انتقال انواع داده با استفاده از ISUP می پردازیم. فصل سوم شامل توضیحات مربوط به ساخت افزار و نرم افزار پیاده سازی میباشد و در فصل چهارم مزایا و معایب روش پیاده سازی بررسی شده و پیشنهاداتی برای ادامه کار ذکر شده است. دو ضمیمه الف و ب بترتیب شامل شرح تراشه بکار رفته در سخت افزار پیاده سازی و لیست نرم افزار نوشته شده به زبان C می باشد. بدلیل نیاز به ذکر مکرر برخی اسمی کلیدی و بمنظور پرهیز از تکرار اسمی طولانی در متن پایان نامه، از نامهای اختصاری آنها استفاده شده و در انتهای بخشی به کلمات اختصاری اختصاص داده شده است.

فصل اول :

مروزی بر سیستم سیگنالینگ شماره ۷

سیگنالینگ زبانی است که شبکه های مخابراتی را قادر به ایجاد ارتباط و ارائه خدمات به کاربران میکند [3]. استانداردهای مختلفی توسط CCITT در ارتباط با سیستمهای سیگنالینگ ارائه شده است که سیستم سیگنالینگ شماره ۷ (SS7) از مهمترین و پیچیده ترین آنها است.

SS7 که امروزه بوسیله شرکتهای تلفنی منطقه ای و برد بلند^۱ پیاده سازی می شود ارتباط تنگاتنگی با ISDN دارد. بطوری که بدون حضور SS7 در شبکه های تلفنی، پیاده سازی ISDN تا حدی غیر ممکن می شود. SS7 و ISDN از جهات مختلف به هم وابسته اند. به عبارت دیگر SS7 با دیدگاه پیاده سازی ISDN بوجود آمده است. SS7 یک پروتکل و متد برای ارتباط شبکه های سوئیچ با یکدیگر می باشد. گرچه ISDN بدون SS7 نیز می تواند پیاده سازی شود ولی با پیاده سازی SS7، ISDN می تواند بطور جامعتر و وسیعتر وارد میدان شود. [5]

SS7 از نقطه نظر پیاده سازی یک CCS (سیگنالینگ کانال مشترک) است به همین دلیل به آن CCS7 نیز گفته میشود. سیگنالینگ CCS از ارتباط مبتنی بر پیغام استفاده می کند. به این معنی که در سیگنالها بشکل پیغام بین Exchange ها مبالغه میشوند. بدلیل اینکه در این پیغامها فیلدهایی جهت مشخص کردن مبدا و قصد پیغام و مداری که پیغام مربوط به آن است، وجود دارد جدایی لینک سیگنالینگ از لینک داده امکان پذیر میشود [6]. SS7 قادر است علاوه بر مود مرتبط، درمود نیمه مرتبط نیز کار کند. [7]

بدلیل حضور سیگنالهای بسیار متنوع و وجود ساختار لایه ای در SS7 این استاندارد از قابلیت انعطاف بالایی برخوردار است لذا دارای قابلیت تکامل، پیشرفت و پشتیبانی مجموعه وسیعی از سرویس ها میباشد. [8]

^۱ regional and long-distance telephone companies

SS7 دارای ساختار چهار لایه‌ای است. مجموعه لایه‌های ۱ تا ۳ (لایه‌های فیزیکی، لینک سیگنالینگ، شبکه سیگنالینگ) یک مکانیزم انتقال ایجاد می‌کند که موظف به ارسال صحیح و مرتب پیغام‌ها تا مقصد می‌باشد. به مجموعه این سه لایه بخش انتقال پیغام یا Transfer Part,(MTP) می‌باشد. MTP فقط مسئول انتقال پیغامها از مبدأ تا مقصد بطور صحیح می‌باشد و معنی Message گویند.

[8] پیغامهای ارسالی را نمی‌فهمد.

لایه ۴ در واقع بخش کابردهای مختلف است که به هر یک از آنها User Part گویند. این User Part‌ها هستند که مفهوم پیغامهای ارسالی و ترتیب عملیاتی که برای یک کاربرد معین (مثل تلفن) باید انجام شود را مشخص می‌کنند. User Part‌ها بدلیل اینکه برای ارسال پیغامهای خود از MTP استاندارد شده استفاده می‌کنند، User Part نامیده می‌شوند. User Part‌های زیر در استاندارد CCS7 از قبل تعریف شده است. User Part‌های دیگری نیز میتوانند برای کابردهای جدید تعریف شوند.

- Telephone User Part (TUP)
- ISDN User Part (ISUP)
- Data User Part (DUP)

هر سه User Part فوق اساساً برای کنترل برقراری و قطع مدارات ترافیک تعریف شده‌اند و بنابراین در طراحی بصورت Circuit-related هستند.

[7] علاوه موارد مذکور گاهی SCCP و TC و TCAP و OMAP که از اجزای CCS7 هستند نیز جزو User Part‌ها منظور می‌شوند به این دلیل که همه برای ارسال پیغامهای خود از سرویس‌های بخش MTP یا SCCP+MTP استفاده می‌کنند.

[9] و [10] همانطور که در بالا اشاره شد، در CCS7 اطلاعات سیگنالینگی که بین نقاط سیگنالینگ ارسال می‌شود به پیغامهایی تقسیم می‌شوند. در CCS7 این پیغامها واحد خبری یا واحد سیگنال (Signal Unit) نامیده می‌شوند. سه نوع واحد خبری با طولهای مختلف وجود دارد که عبارتند از:

۱. واحد خبری پیغام یا *MSU*^۱: با طول حداقل ۳ و حد اکثر ۲۷۲ اکت (جز فیلهای کنترلی)، که برای ارسال پیغامهایی که بوسیله یک User Part SCCP یا ایجاد می‌شود بکار می‌رود.
۲. واحد خبری وضعیت لینک یا *LSSU*^۲: با طول یک یا دو اکت که اعلام وضعیت لینک سیگنالینگ به طرف مقابل بکار می‌رود.

¹ Message Signal Unit

² Link - Status Signal Unit

۳. واحد خبری پر کننده (اشغال کننده) یا **FISU**^۱ : وقتی که هیچ نقل و انتقال سیگنالینگی وجود ندارد بکار می رود تا ارتباط لینک را برقرار نگه دارد. طول این واحد سیگنال صفر است و فقط شامل فیلدهای کنترلی است.

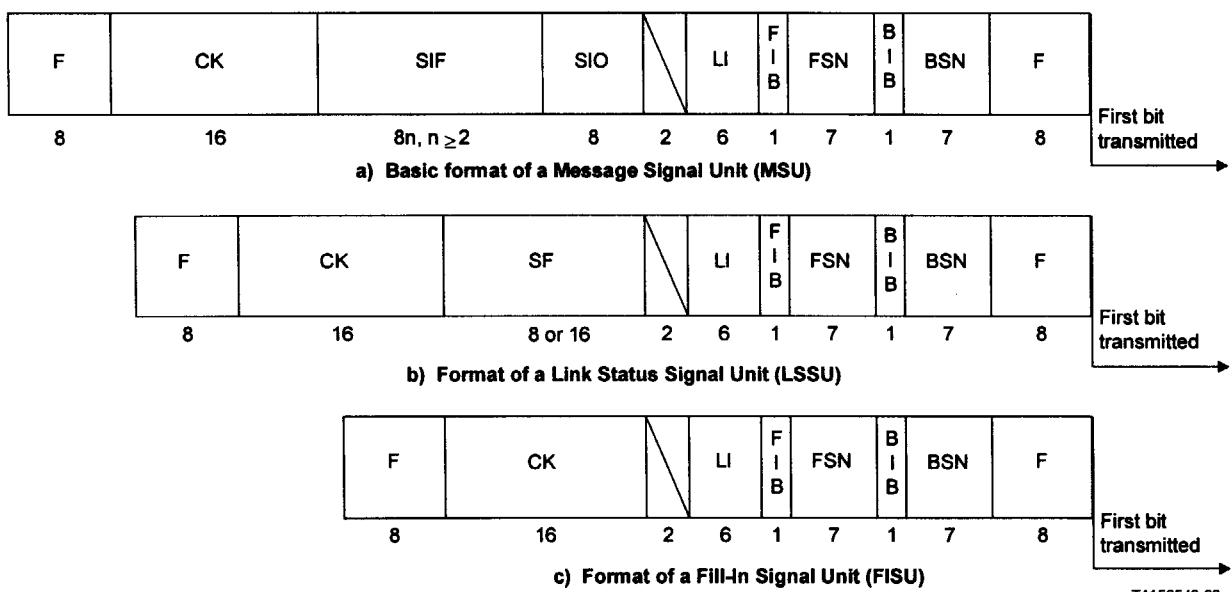
نوع واحد خبری با استفاده از فیلد آشکار ساز طول (Length Indicator) LI (Length Indicator) که یکی از فیلدهای واحد خبری است مشخص می شود. به شکل زیر :

- اگر $LI = 0$ باشد واحد خبری پر کننده یا FISU می باشد.

- اگر $2 \leq LI \leq 1$ باشد واحد خبری وضعیت لینک یا LSSU می باشد.

- اگر $LI > 2$ باشد واحد خبری پیغام یا MSU می باشد.

سه نوع واحد خبری فرمت خیلی مشابهی دارند که در شکل ۱-۱ نشان داده شده است.

BIB	Backward Indicator Bit
BSN	Backward Sequence Number
CK	Check bits
F	Flag
FIB	Forward Indicator Bit
FSN	Forward Sequence Number
LI	Length Indicator
n	Number of octets in the SIF
SF	Status Field
SIF	Signalling Information Field
SIO	Service Information Octet

شکل ۱-۱) فرمت واحدهای خبری

¹ Fill - In Signal Unit

در هر سه نوع واحد خبری ۸ فیلد کنترلی وجود دارد که جهت جداسازی، همترازی و تشخیص خطابکار میروند. مکانیزم تصحیح خطاب فقط برای MSU بکار میروند یعنی در صورتی که خطای برای واحد خبری پیغام (MSU) اتفاق بیافتد ارسال مجدد می‌گردد. ولی واحدهای خبری پر کننده (FISU) و وضعیت لینک (LSSU) ارسال مجدد نمی‌شود. بعارت دیگر MSU بدلیل اینکه حاوی اطلاعات سیگنالینگ لایه‌های بالاتر است نیاز به تصحیح خطاب دارد. پیغامهای FISU و LSSU برای کنترل حالت لینک در سطح لایه ۲ بکار میروند FISU که فقط شامل ۸ فیلد کنترلی است در موقعی که هیچ پیغامی برای ارسال وجود ندارد روی خط ارسال میشود. واحد خبری LSSU حامل فیلد وضعیت لینک بین دو نقطه سیگنالینگ همسایه است. [8],[11]

فیلدهای BIB , FIB , BSN , FSN در مکانیزم تصحیح خطاب برای عملیات کنترل ترتیب واحدهای سیگنال و عملیات تصدیق^۱ بکار میروند. FSN شماره ترتیب رفت و BSN شماره ترتیب برگشت است. شماره ترتیب رفت و برگشت هر کدام یک عدد دودویی در محدوده چرخشی صفر تا ۱۲۷ هستند. LI طول واحد سیگنال (بجز ۸ فیلد کنترلی) را مشخص می‌کند. از طرفی طول واحد سیگنال مشخص کننده نوع واحد سیگنال نیز می‌باشد. فیلد SIO مشخص می‌کند که پیغام مربوط به کدام بخش کاربری (User Part) است. مثلاً تلفن، DATA ، ISDN یا SCCP . [7]

فیلد SIF یا فیلد اطلاعات سیگنالینگ می‌تواند تا ۲۷۲ اکت (هر اکت برابر هشت بیت یا یک بایت) باشد. فرمت زیر فیلدها و کد آنها در این فیلد بوسیله بخش کاربر تعریف می‌شوند.

SIF شامل اطلاعاتی است که لازم است بین بخش کاربری (User Part) دو نقطه سیگنالینگ ارسال شود. بنابراین MTP از محتوای SIF خبر ندارد، بجز Routing label که اطلاعاتی است برای مسیر یابی پیغام در شبکه سیگنالینگ بکار می‌رود[7],[8]. در فصل بعد دو فیلد SIO و SIF مربوط به بخش ISDN User Part بطور مفصل تر بررسی خواهد شد.

هدف از این فصل ارائه چکیده‌ای از سیستم سیگنالینگ شماره ۷ و شناختی اجمالی از قسمتهای مختلف آن بود. برای آشنایی بیشتر با سیگنالینگ شماره ۷ به سمینار کارشناسی ارشد اینجانب مراجعه نمایید^۲.

^۱ Acknowledgement

صباغیان ح، بررسی سیستم سیگنالینگ شماره ۷، سمینار کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه علم و صنعت ایران، بهار ۱۳۷۸، تارمک، تهران، ایران

فصل دوم :

بررسی ایجاد ارتباط با بهره گیری از ISUP

همانطور که در فصل قبل به آن اشاره شد یکی از کاربردهای مهم سیستم سیگنالینگ شماره ۷، ISDN میباشد. پیاده سازی ISDN در جایی که CCS7 وجود ندارد امری مشکل و عملاً غیر ممکن است. گرچه CCS7 برای پیاده سازی ISDN مناسب می باشد ولی به ISDN محدود نمی شود [12]. سرویس‌های ISDN در CCS7 توسط ISDN User Part که بطور مختصر ISUP نامیده میشود، ارائه میشود.

ISUP روالها و پیغامهای متعددی جهت ارائه سرویس‌های ISDN فراهم میکند. در این فصل پس از معرفی اجمالی ISDN و سرویس‌های آن به بررسی ایجاد یک ارتباط بین شبکه‌ای مناسب برای انواع داده، با بهره گیری از پیغامها و روالهای ISUP می‌پردازیم.

۱-۲) تعریف ISDN

ISDN همانطور که از نامش پیدا است شبکه‌ای است که بر اساس اصول دیجیتال کار می‌کند و برای حمل رنج گسترده‌ای از سرویس‌هایی که از یک تکنیک واحد استفاده می‌کنند شامل صدا و غیر صدا طراحی شده است. این سرویس‌ها در اختیار کاربرانی قرار می‌گیرد که دارای مجموعه محدودی از واسطه‌های کار-بر-شبکه‌ای^۱ همه منظوره استاندارد می‌باشند [13].

۱-۱) تعریف سرویس‌های ISDN :

سرویس‌های ISDN در سه مرحله تعریف می‌شود. مرحله اول شامل توصیف سرویس از دیدگاه کاربر است که جنبه پیاده سازی آن در نظر گرفته نمی‌شود. در این مرحله توصیف هر سرویس بر حسب مجموعه Attribute‌ها تعریف می‌شود. هر Attribute یک ویژگی خاص از یک سرویس را نمایش میدهد. بنابراین بوسیله تعدادی Attribute همه ویژگی‌های یک سرویس شرح داده میشود.

^۱ user-network Interface s